

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201259
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718201259.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanej: I. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, G. C., o zaplatenie 5.200,06 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 6Csp/34/2018-95 zo dňa 14.11.2018, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním **p o t v r d z u j e.**

Rozsudok okresného súdu v časti výrokov nenapadnutých odvolaním ponecháva **n e d o t k n u t ý.**

Žiadna zo strán **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 5.452,46 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.200,06 Eur od 12.03.2018 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Zároveň rozhodol, že žalobcovi sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalobou doručенou súdu dňa 09.04.2018 sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 5.200,06 Eur spolu s úrokom vo výške 247,15 Eur, úrokom z omeškania vo výške 2,53 Eur, s úrokom 13,90 % ročne zo sumy 5.200,06 Eur od 02.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.200,06 Eur od 02.03.2018 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 247,15 Eur od 02.03.2018 do zaplatenia, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 4,78 Eur a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 12.11.2015 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. 261908, na základe ktorej poskytol žalovanej sumu vo výške 6.000,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach. Keďže žalovaná porušila svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca na základe výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 01.03.2018, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia zo dňa 27.12.2017. V súlade s článkom 19. bod 19.8. všeobecných obchodných podmienok sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručенú tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Ku dňu predčasného zosplatnenia, t.j. k 01.03.2018 predstavoval dlh žalovanej sumu 5.512,46 Eur a pozostával z istiny vo výške 5.200,06 Eur, úrokov vo výške 247,15 Eur, úrokov z omeškania vo výške 2,53 Eur, poplatkov vo výške 60 Eur, ktoré si však žalobca neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 4,78 Eur. Žalovaná po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnila žiadnu úhradu. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami okresný súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti uvedenej vo výroku tohto rozsudku má preukázanú jej dôvodnosť.

V danom prípade je predmetom konania nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Preto súd musel na niektoré skutočnosti prihliadať ex offo. Zmluva o úvere bola uzatvorená za účinnosti Zákona č. 129/2010 Z. z. Po preskúmaní zmluvy súd konštatuje, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Z predložených listinných dôkazov mal súd ďalej preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v celkovej výške 6.000 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 108 pravidelných mesačných splátkach vo výške 97,73 Eur. Ďalej si strany v zmluve dojednali aj poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,39 Eur mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 180 Eur. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, žalobca v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 01.03.2018. So žalobcom predloženého prehľadu splácania mal súd preukázanú históriu splátok ako aj výšku dlžnej istiny, úrokov a úrokov z omeškania. Keďže žalovaná v konaní nevyprodukovala žiadne dôkazy, ktoré by popierali dôvodnosť žalobného návrhu, žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 5.200,06 Eur spolu so zmluvnými úrokmi do predčasnej splatnosti úveru vo výške 245,14 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 2,48 Eur a dlžnými poplatkami za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 4,78 Eur. Zároveň vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny, avšak až odo dňa 12.03.2018 do zaplatenia, nakoľko výzvou zo dňa 01.03.2018 žalobca poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 11.03.2018. Až nasledujúci deň sa tak žalovaná mohla dostať do omeškania so zaplatením dlhu. Výška úrokov z omeškania je v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. V prevyšujúcej časti vyčíslených zmluvných úrokov (2,01 Eur) a úrokov z omeškania (0,05 Eur) žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže predloženým prehľadom splácania bola preukázaná len súdom priznaná výška príslušenstva. Žalobca má nárok na riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej sumy, pričom je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti zmluvného úroku sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. V súlade s ust. § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Nakoľko záväzok vrátiť peňažné prostriedky je splatný ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti, k rovnakému dňu je splatný aj záväzok platiť dohodnuté úroky. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, od spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorazovo alebo v splátkach. Celková suma zmluvných úrokov však musí byť zaplatená najneskôr zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len v prípade, ak je dlžník oprávnený súčasne vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Na základe uvedeného zmluvné úroky prislúchali žalobcovi len do doby splatnosti dlhu. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastáva stav, kedy dlžník nemá taký právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať. Teda nie je dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. V opačnom prípade by bol založený ústavne nekonformný stav, kde by spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia plnenia a veriteľ by naďalej „pohodlne inkasoval“ úroky z úveru. Inými slovami išlo by o právny stav, kedy by sa fakticky popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku (zosplatenia úveru) a veriteľ by mal právo na úroky ako keby k zmene záväzku nedošlo. Naproti tomu spotrebiteľovi by neboli garantované žiadne práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred takouto zmenou. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktorých zaplatenia sa žalobca domáhal z nezaplatených zmluvných úrokov okresný súd uviedol, že úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú zo zmluvných úrokov do zosplatenia pohľadávky. Nemožno sa domáhať zaplatenia príslušenstva z príslušenstva. Prijatím opačného záveru by mohol veriteľ „donekonečna“ inkasovať príslušenstvo z príslušenstva (úroky z úrokov), čo by viedlo k tomu, že priznané príslušenstvo z istiny by už nebolo posudzované ako príslušenstvo pohľadávky, ale ako novovzniknutá samostatná pohľadávka. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatiť úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). O trovách konania okresný súd rozhodol tak, že úspešnejšiemu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko jeho neúspech je len v časti príslušenstva. O výške náhrady konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca v zákonom stanovenej lehote. Odvolanie podáva v rozsahu zamietnutej časti a odôvodňuje ho tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca má za to, že strany si dohodli dobu trvania nároku na zmluvné

úroky až do splatenia úveru. Žalobca má za to, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až do ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Ak zmluva neobsahuje dohodu o úroku odlišnú od zákona, platí ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Odstúpenie od zmluvy nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Ako to vyplýva priamo z dikcie ustanovenia, naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Ide o právny inštitút určený na ochranu veriteľa, a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinností dlžníka. Na zaplatenie úrokov z úveru dohodnutých podľa § 502 Obch. zák. má právo každý veriteľ, ktorý uzavrel písomne zmluvu o úvere a na základe ktorej úver skutočne dlžníkovi na jeho žiadosť poskytol, a to až do splatnosti úveru. Či už oznámenie žalobcu, že sa celý úver stal splatný alebo odstúpenie od zmluvy nevyučujú, aby bol dlžník pri omeškaní s vrátením úveru povinný platiť ako úroky z úveru, ktoré predstavujú cenu - odplatu za prenechanie peňažných prostriedkov na ich používanie (nie odplatu podľa § 499 Obch. zák. za dohodnutie záväzku poskytnúť úver), tak aj úroky z omeškania, ktoré sú sankciou za porušenie povinností, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Využitie práva veriteľa na zosplatnenie mení len splatnosť úveru, t.j. peňaží, nie ich cenu vyjadrenú v úroku a nemôže samo o sebe veriteľovi prívodiť zhoršenie (a dlžníkovi, len preto že je spotrebiteľom zlepšenie) jeho práv. Využitím právneho inštitútu, ktorý je určený na ochranu práv veriteľa ako vyplýva z ust. § 506 Obch. zák. sa nemôže veriteľ ocitnúť v horšom právnom postavení, než v akom bol pred odstúpením od zmluvy. Pokiaľ dlžník mešká s úhradou úroku, má veriteľ právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatených úrokov z úveru. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho odvolanie je dôvodné, keďže je daný odvolací dôvod v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu, aby zaviazal žalovaného zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň aby súd žalobcovi priznal aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v odvolaní napadnutej časti potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti zostal rozsudok nedotknutý.

5. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

8. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 01.03.2018 oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru a zároveň vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 5.512,46 Eur najneskôr do 11.03.2018. Žalobca v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku dňu 01.03.2018, keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila.

9. Žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 5.200,06 Eur spolu so zmluvnými úrokmi do predčasnej splatnosti úveru vo výške 245,14 Eur, úrokmi z omeškania vo výške 2,48 Eur a dlžnými

poplatkami za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 4,78 Eur. Zároveň vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej istiny, avšak až odo dňa 12.03.2018 do zaplatenia, nakoľko výzvou zo dňa 01.03.2018 žalobca poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 11.03.2018. Až nasledujúci deň sa tak žalovaná mohla dostať do omeškania so splatením dlhu.

10. Žalobca sa odvolal voči výroku napadnutého rozsudku, ktorým okresný súd žalobu v časti zamietol. Odvolací súd konštatuje tak ako okresný súd, že žalobca má nárok na riadne dojednané úroky z úveru, avšak len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

11. Dlžník sa dostane do omeškania so splatením dlhu, ten sa stane splatným a následne nastupuje právo veriteľa požadovať úrok z omeškania a prípadne aj zmluvnú pokutu. Základná myšlienka pri aplikácii § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vychádza z kogentnosti tohto ustanovenia. Pri omeškaní dlžníka so splácaním pohľadávky veriteľa tento má nárok iba na plnenia, ktoré mu § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznáva. Má teda nárok požadovať vrátenie úveru alebo jeho časti, ktorú ešte dlžník nesplatil a zároveň môže požadovať od dlžníka úroky z omeškania. Už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí (sp. zn.: 4 Obo 143/1998) jasne definuje, že úroky z poskytnutých finančných prostriedkov (zmluvné úroky) patria veriteľovi iba do splatnosti dlhu, prípadne splatnosti jeho jednotlivých splátok. Tieto úroky z poskytnutého úveru predstavujú odmenu pre veriteľa za to, že umožnil dlžníkovi užívať istinu, teda užívať požičané finančné prostriedky (tento názor vyslovil napr. NS ČR 33 Odo 657/2005).

12. Samotné užívanie finančných prostriedkov veriteľa však môže byť odmeňované iba počas platnosti doby úveru, teda počas doby, ktorá je zmluvnými stranami dohodnutá ako doba, v ktorej sa dlžník zaväzuje samotný dlh splatiť (zvyčajne v pravidelných splátkach). Týmto spôsobom sú aj koncipované úverové zmluvy, kedy na začiatku celého zmluvného vzťahu sa práve určuje obdobie a k nemu sa viažuca úverová sadzba, ktorá sa uplatňuje počas tohto obdobia.

13. Vyhlásením predčasnej splatnosti zmluva zaniká práve týmto okamihom a práve týmto okamihom nastupuje nová povinnosť spotrebiteľa (dlžníka), práve k tomu okamihu sa zastavuje (zmluvne dohodnutá) povinnosť spotrebiteľa platiť (riadne, zmluvne dohodnuté) úroky a spotrebiteľ je povinný vrátiť veriteľovi popri nesplatennej istine len tie (riadne, v zaniknutej zmluve dohodnuté) úroky, ktoré boli splatné k predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán v nej uvedené. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

15. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu. Zmluvné úroky prislúchali žalobcovi len do doby splatnosti dlhu. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru nastáva stav, kedy dlžník nemá taký právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať. Teda nie je dôvod na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili iba za stavu oprávnenej držby prostriedkov dlžníkom. Požadované úroky z omeškania, ako príslušenstvo pohľadávky, neprislúchajú zo zmluvných úrokov do zosplatenia pohľadávky. Nemožno sa domáhať zaplatenia príslušenstva z príslušenstva. Prijatím opačného záveru by mohol veriteľ „donekonečna“ inkasovať príslušenstvo z príslušenstva (úroky z úrokov), čo by viedlo k tomu, že priznané príslušenstvo z istiny by už nebolo posudzované ako príslušenstvo pohľadávky, ale ako novovzniknutá samostatná pohľadávka. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatiť úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny).

16. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktorý žalobu v tejto časti zamietol. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP v odvolaní napadnutej časti potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti. V odvolaní nenapadnutej časti ponechal rozsudok nedotknutý.

17. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolateľ v odvolacom konaní úspešný nebol, žalovanej strane však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, ako vyplýva z výrokovej časti jeho rozsudku.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)